

Arrest

nr. 270 140 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. S. MIR-BAZ, die verschijnt voor verzoeker, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 januari 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 27 januari 2021 om internationale bescherming. Op 20 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 21 mei 2021 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse staatsburger afkomstig uit Parwan/Afghanistan. Van origine bent u Tadzjiek. U verliet Afghanistan in 2018 omwille van problemen die u had met de Taliban en uit angst voor de zonen van M. G. (...) die uw vader in Afghanistan vermoordden. U reisde vanuit Afghanistan naar Griekenland waar u op 24 mei 2018 op het eiland Samos aankwam en waar u op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef in Samos in een vluchtelingenkamp. Het vluchtelingenkamp was overbevolkt en er waren vele conflicten en vechtpartijen tussen de vluchtelingen die er verbleven. Vlakbij het kamp waar u verbleef was er een Frans Hospitaal waar u medicatie en siroop kreeg voor zowel uw psychische problemen als voor uw maagproblemen. Rond november 2019 vertrok u uit Samos door ongemerkt met een voertuig mee te reizen dat via een boot naar Athene ging. In Athene verbleef u in een appartement dat u van een Iraniër huurde. U wisselde uw verblijf in Athene af met een verblijf in Argos waar u de kost verdiende door sinaasappelen en olijven te plukken. In oktober of november 2020 werd u in het Victoriapark te Athene overvallen door 4 Afghanen. Zij stalen uw gsm en het geld dat u op zak had. Onmiddellijk daarna wou u aangifte doen van deze overval bij een politiecommissariaat dat dicht bij het Victoriapark gevestigd was. Er werd u echter vanop afstand met handgebaren duidelijk gemaakt dat u moest weggaan. Op 21 januari 2021 reisde u vanuit Griekenland via Italië naar België waar u op 26 januari 2021 aankwam. Op 27 januari 2021 dienden u in België een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van deze procedure vernam u voor het eerst dat u een status heeft in Griekenland.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer. Uw taskara (identiteitsbewijs) afgeleverd op 19 bahman 1394 (Perzische kalender, omgezet naar westerse kalender 8 februari 2016), uw Afghaanse politiekaart, twee diploma's uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Afghanistan, een waarderingsbrief die u bij het afstuderen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Afghanistan kreeg, voorschriften van medicatie die u kreeg van Franse dokters in Griekenland voor uw mentale- en maagproblemen d.d. 11 september 2018, d.d. 8 oktober 2018, d.d. 4 mei 2019 en d.d. 25 mei 2019, een kopie van een Belgisch psychologisch attest d.d. 25 april 2021 waarin vermeld wordt dat u een reeks symptomen heeft die doen denken aan PTSS (post traumatisch stress syndroom), dat het moeilijk is om betrouwbaar te voorspellen hoe lang u nodig heeft om in remissie te komen en het vooruitzicht van chronisering van PTSS niet kan worden uitgesloten en een boekje van het Rode kruis in België waarin uw persoonsgegevens, adres en telefoonnummer van het opvangcentrum waar u verblijft, vermeld worden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde dat u maagproblemen (CGVS, p5 + p8) en psychische problemen heeft omwille van de vele incidenten die u in Afghanistan met eigen ogen zag (CGVS, p9). Ter staving hiervan legde u een aantal attesten neer die u van Franse artsen in het opvangcentrum te Samos kreeg (doc 2) en een psychologisch verslag opgemaakt in België (doc 7). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat deze attesten (doc2) geen enkele diagnose bevatten en deze evenmin enig licht werpen op uw mentale gezondheidstoestand. In deze attesten werden uw fysieke en mentale klachten genoteerd, blijkt dat er een bloed- en stoelgangonderzoek plaatsvond en wordt er vermeld welke medicatie er u voorgeschreven werd. Het psychologische verslag uit België (doc 7) zet -hoewel het gewag maakt van symptomen van PTSS, van het onvermogen om bepaalde belangrijke elementen of traumatische gebeurtenissen te herinneren, van geheugenstoornissen en cognitieve vermijding- weinig tot niets uiteen over de frequentie of impact ervan op het functioneren van het cognitief geheugen. Het psychologisch verslag bevat aldus weinig objectieve gegevens waaruit blijkt dat de aantasting van het cognitief geheugen dermate is dat u niet in staat bent een volledig en coherent relaas naar voor te brengen. Nergens in dit attest wordt er melding gemaakt van een onmogelijkheid in uw hoofde om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan, van het feit dat u niet in staat zou zijn tot het afleggen van geloofwaardige verklaringen of om aan de asielpcedure deel te nemen. Dit bevestigde u ook zelf (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, vraag 1). Voorts wijst niets uit het verloop van uw persoonlijke onderhoud, waar u gedetailleerde en duidelijke verklaringen aflegde, er op dat u niet in staat zou zijn op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Bij de aanvang van het persoonlijke onderhoud werd u bovendien meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p2). Tijdens het persoonlijke onderhoud werden door u geen meldingen gemaakt van ongemakken. Gelet op

wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked hit d.d. 4 maart 2021), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Search Result d.d. 27 januari 2021 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 24 mei 2018. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden. In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 16 april 2021 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet (CGVS, p7), moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdát u uw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming

een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van die aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties –u verklaarde dat u in het vluchtelingenkamp van Samos in een tent verbleef met twee of drie andere personen, er soms water in de tent lekte, er dagelijks gevechten en conflicten tussen vluchtelingen waren, het vluchtelingenkamp overbevolkt was en er door deze overbevolking niet steeds genoeg eten was voor iedereen (CGVS, p3-4 + p12) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Dat u verklaart dat u pas rond november 2019 het vluchtelingenkamp te Samos verliet (CGVS, p4), terwijl uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked hit d.d. 4 maart 2021), blijkt dat u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming geniet en u dus na het verlenen van de internationale bescherming nog ongeveer een half jaar in het vluchtelingenkamp te Samos verbleef, verandert bovenstaande zienswijze niet. Immers, u verklaarde dat het vluchtelingenkamp te Samos niet bestemd was voor mensen die reeds internationale bescherming genoten (CGVS, p9). Uit het gegeven dat u na het verlenen van de internationale bescherming in Griekenland nog een periode in het vluchtelingenkamp zou verbleven hebben, blijkt in alle redelijkheid

niet dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou hebben of dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geschonden werden.

Voorts haalde u diverse malen aan dat u over een 'rode kaart' zou beschikt hebben (CGVS, p4 + p7-8) waarop stond dat u Samos niet mocht verlaten en u daarom rond november 2019 Samos illegaal verliet door ongemerkt in een bestelwagen via een boot naar Athene te reizen (CGVS, p4). Uit angst om terug gestuurd te worden naar Samos bevroeg u zich later in Griekenland ook nergens of u een status had in Griekenland of wat u rechten als begunstigde van een status in Griekenland zouden zijn (CGVS, p7). Deze uitleg is echter bezwaarlijk ernstig te nemen aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u alle mogelijkheden zou uitputten zodoende u een zicht zou krijgen op het resultaat van uw asielaanvraag alvorens u Griekenland zou verlaten. Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u andere mensen ingeschakeld zou hebben om in uw plaats zich te bevragen over de uitkomst van uw asielpcedure wat -indien u werkelijk angst zou gehad hebben om u persoonlijk te gaan bevragen- van uw wel mag verwacht worden. Dat u over dergelijke rode kaart zou beschikt hebben is bovendien een loze uitspraak waarvan u geen enkel begin van bewijs neerlegde. De rode kaart in kwestie gooide u naar eigen zeggen weg toen u op weg was naar Italië omdat u Griekenland haatte (CGVS, p12). Gezien u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming geniet in Griekenland kan er van uitgegaan worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u er dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen, waaronder het recht om zich vrij te verplaatsen.

Verder verklaarde u dat u in oktober of november 2020 in Athene het slachtoffer werd van een overval in het Victoriapark te Athene waarbij uw gsm en geld gestolen werden (CGVS, p9-11). U verklaarde hieromtrent dat de vier Afghanen die u overvallen hadden misschien door zonen van M. G. (...) -personen omwille van wie u Afghanistan ontvluchtte (CGVS, p11)- waren gezonden om u te overvallen. Dat dit het geval zou zijn is echter opnieuw een loze uitspraak. Immers, u kon geen enkel concrete aanwijzing geven dat deze overvallers door zonen van M. G. (...) gezonden zouden zijn. Bovendien verklaarde u gehoord te hebben dat overvallen in Athene vaak voorkomen (CGVS, p10) waardoor niets er op wijst dat u omwille van uw problemen in Afghanistan zou gevisieerd worden in Griekenland. Betreffende uw verklaring dat u geen aangifte kon doen van deze overval omdat politiepersoneel in een politiecommissariaat vlakbij het Victoriapark u vanop afstand via handgebaren duidelijk maakten dat u weg moest gaan, dient er opgemerkt te worden dat u nadien niet opnieuw, ergens anders, probeerde klacht in te dienen voor deze overval en u het gedrag van de politie nergens aanklaakte (CGVS, p11). Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat u alle nationale beschermingsmodaliteiten in Griekenland, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u hierop eerst een beroep doet, uitputte. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u bang was om opnieuw naar de politie te gaan gezien u er illegaal was, is niet afdoende. Immers, zoals hierboven reeds is gebleken, is het feit dat u niet wist dat u een status genoot in Griekenland weinig aannemelijk. Hoe dan ook doet uw rechtvaardiging geen afbreuk aan het feit dat u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming genoot in Griekenland waardoor er van uitgegaan kan worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen.

Betreffende uw verklaringen dat u in Griekenland zowel psychische problemen had als problemen met uw maag (CGSV, P5 +p7) blijkt zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten (doc 2) dat u zowel als verzoeker om internationale bescherming en als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang had tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg. Immers, wanneer u in het vluchtelingenkamp van Samos verbleef, maakte u afspraken bij een Frans hospitaal waar u siroop en medicatie kreeg voor zowel uw psychische als voor uw maagproblemen (CGSV, p5). Nadat u rond november 2019 het vluchtelingenkamp te Samos verlaten had (CGVS, p4) bezocht u voor u psychische problemen tot tweemaal toe een psycholoog in Athene (CGVS, p7) en haalde u bij een apotheker medicatie voor uw maagproblemen (CGVS, p8). Dat u verklaarde in Athene niet naar een dokter te zijn gegaan voor uw maagproblemen omdat u naar eigen zeggen illegaal was (CGVS, p8), is zoals eerder vermeld niet afdoende aangezien u tijdens uw verblijf in Athene reeds een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland was waardoor u er dezelfde rechten genoot als de daar aanwezige onderdanen. Dat uw maagproblemen in Griekenland naar eigen zeggen niet verholpen werden door de medicatie die u er kreeg en uw psychische problemen evenmin verbeterden door de verkregen medicatie en de twee sessies die u bij een psycholoog in Athene bijwoonde (CGVS, p5 + p7-8), veranderen bovenstaande zienswijze dat u in Griekenland toegang had tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg niet en wijzen er evenmin op dat u uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen doen gelden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

De overige door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit, herkomst en opleidingsniveau worden op zicht niet betwist. Het boekje van het Rode Kruis in België bevat buiten uw naam, geboortedatum, adres en telefoonnummer van het opvangcentrum waar u verblijft geen verdere informatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling.

De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

"omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij op 2 7.01.2021 zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Cent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vreest vervolgd te worden of onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling bij zijn eventuele terugkeer naar Griekenland.

Verweerster stelt dat er geen sprake is van systematische tekortkomingen in Griekenland. Verzoeker meent dat verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met het feit dat de Griekse autoriteiten niet meer verzoeker financieel zal bijstaan.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de medische problemen van verzoeker. Verzoeker is fysiek en mentaal ziek.

Verzoeker heeft meerdere stukken neergelegd waaruit duidelijk blijkt dat hij ziek en zorgbehoevend is.

Verweerster vindt geen ander argument dan te stellen dat in deze attesten geen diagnose staat.

Verzoeker meent dat uit deze attesten duidelijk blijkt dat hij ziek en zorgbehoevend is.

Verweerster stelt dat uit de psychologische verslagen blijkt dat verzoeker aan PTSS lijdt, maar nergens uit deze attesten blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om op een normale wijze een persoonlijke onderhoud te ondergaan.

Verzoeker meent dat hij deze medische stukken neergelegd heeft om niet aan te tonen dat hij niet in staat is om een gehoor af te leggen.

Verzoeker heeft deze stukken voorgelegd om aan te tonen en dat hij ziek en zorgbehoevend is.

Dergelijke personen mogen in geel geval teruggestuurd worden naar Griekenland, wetend dat ze daar geen recht meer hebben op opvang.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de volgende arresten van uw Raad waarin het volgende staat:

In arrest nr. 234.963 van 8 april 2020 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) een beslissing waarin het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart omdat de verzoekers al een internationaal beschermingsstatuut hebben in Griekenland.

De RvV oordeelt dat om een duidelijke beoordeling te maken van het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen bij terugkeer, er naast de individuele omstandigheden ook rekening gehouden moet worden met de algemene situatie in Griekenland, zoals blijkt uit voorgelegde landenrapporten en objectieve informatiebronnen. De Raad interpreteert in zijn beoordeling het arrest Ibrahim van het Europees Hof van Justitie (HvJ).

Ook in het arrest nr. 241.571 van 29 september 2020 wijst de RvV erop dat de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming met een beschermingsstatus in Griekenland zorgvuldig moeten worden afgetoetst aan de algemene informatie over de situatie van internationaal beschermden in dat land.

In het arrest nr. 245.948 van 10 december 2020 benadrukt de RvV dat ook de individuele omstandigheden van de verzoeker na het verkrijgen van het internationaal beschermingsstatuut in Griekenland, grondig onderzocht moeten worden.

Verweerster stelt dat ze deze aanvraag moet onontvankelijk verklaren als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Verzoekers menen dat verweerster nagelaten heeft om rekening te houden met alles wat hij meegemaakt hebben in Griekenland.

Verzoeker is aangevallen geweest door 4 Afghanen. Verzoeker denkt dat deze Afghanen in opdracht van zijn vervolger hem aangevallen hebben.

Verweerster maakt zich schuldig aan overdrijven formalisme door zoiets te stellen. Het is een algemeen gekend feit dat de situatie van vreemdelingen in Griekenland onmenselijk is.

Griekenland is zelf de draad kwijt wat betreft het verschaffen van de basisrechten van vreemdelingen en asielzoekers.

Verzoeker meent dat in zijn geval wel sprake was van zeer verregaande materiële deprivatie.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar dit rapport ter staving van hun probleem:

7 November 2019 / Balkan Insight

(...)

<https://balkaninsight.com/2019/11/01/tougher-greek-asylum-laws-criticised-by-rights-groups/>

21 August 2019 / OMCT - World Organisation Against Torture (Author), RRE – Refugee Rights Europe; CHM - Greek Helsinki Monitor; Advocates Abroad; Arsis; et al. (Author)

(...)

<https://refugee-rights.eu/>

1 May 2019 / DCR - Dutch Council for Refugees

(...)

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2019793/gor-1.pdf>

Verweerster verwacht dat verzoeker zijn toevlucht moet zoeken in de criminaliteit om hun probleem verder op te lossen.

Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar de volgende landeninformatie:

6 November 2018 / CoE-CommDH - Council of Europe - Commissioner for Human Rights

(...)

https://www.ecoi.net/en/file/local/1450482/1226_1542121278_commdh-2018-24-greece-report-en-docx.pdf

Pagina 3 van dit rapport:

(...)

Pagina 8:

ACCESS TO HEALTH CARE

(...)

Pagina 14

ACCESS TO THE LABOUR MARKET

(...)

Verzoekers menen dat eruit duidelijk blijkt dat er geen verschil is tussen de asielzoekers en hen wat betreft de tewerkstellingsmogelijkheden.

PROTECTION AGAINST RACISM AND DISCRIMINATION

(...)

https://www.ecoi.net/en/file/local/1450482/1226_1542121278_commdh-2018-24-greece-report-en-docx.pdf

Hoe kan verzoeker op de Griekse autoriteiten rekenen wanneer in dit rapport duidelijk staat dat racistisch geweld 'remains a worrying phenomenon'?

(...)

<https://www.proasyl.de/en/news/protected-only-on-paper-beneficiaries-of-international-protection-in-greece/>

<https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/2017-07-28-Legal-note-RSA-BR-final.pdf>

Na het lezen van dit rapport zal geen enkele redelijke mens stellen dat de rechten van de vluchtelingen in Griekenland gerespecteerd wordt.

Een bescherming op papier is niets anders dan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker meent dat hij bij zijn terugkeer naar Griekenland op straat zal belanden net zoals het Iraanse gezin. Zie hieronder:

7 January 2019 / Pro Asyl (Network of German refugee councils)

(...)

Noch het UNCHR noch de gemeenteraad voor daklozen waren bereid om dit gezin te helpen.

(...)

Verzoekers kunnen geen aanvraag tot leefloon doen omdat ze over geen adres beschikken. Wie gaat zijn woning aan dergelijke personen verhuren, wetend dat ze niet in staat is om te betalen?

(...)

Verzoekers zullen geen certificaat krijgen dat ze dakloos zijn en zo zullen ze onderworpen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

<https://www.proasyl.de/news/abschiebungen-ins-nichts-zur-situation-von-erkannten-fluechtlingen-in-griechenland/>

Verweerster heeft zelfs nagelaten om met dit rapport rekening te houden. De beslissing van verweerster is geen menselijke beslissing maar een politieke beslissing.

Het is niet de taak van het CGVS om een politieke beslissing te nemen. De beslissing moet menselijk zijn en niet politiek.

Verweerster heeft nagelaten om dit te doen.

Schending artikel 3 EVRM Juncto schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet:

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"(...)".

Verzoekers hebben deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat hem er op 14 mei 2019 internationale bescherming werd toegekend (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘Landeninformatie’, nr. 2, ‘Eurodac Marked Hit’). Waar verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) voorhield in het ongewisse te zijn wat betreft het feit dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Search Result d.d. 27 januari 2021 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 24 mei 2018. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden. In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 16 april 2021 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet (CGVS, p7), moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet gééenszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdat u uw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.”

Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist. Evenmin blijkt dat verzoeker thans niet langer internationale bescherming zou genieten.

Aangezien de geldigheid van zijn internationale beschermingsstatus niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er op dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten.

De Raad merkt in dit verband op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bij het CGVS berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name de artikelen 1 en 4, met het Verdrag van Genève en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 83-85, en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof van Justitie niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer “*de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid*” (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van

zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij “*die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 101).

Uit zijn verklaringen en zijn betoog in het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker in wezen vreest dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, waarbij deze “*tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken*”. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De Raad leest in de diverse informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift aan de hand van citaten uit algemene rapporten en persberichten aanhaalt dat in Griekenland begunstigen van internationale bescherming in de praktijk geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden om toegang te krijgen tot de gezondheidszorg en tot de arbeidsmarkt en dat er ook op het vlak van bescherming tegen racisme en discriminatie moeilijkheden zouden bestaan. Er is tevens sprake van hindernissen voor het verkrijgen van documenten, zoals een verblijfsvergunning of belastingnummer, die nodig zijn om hun recht op huisvesting en sociaal welzijn uit te oefenen. Deze informatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande

materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de hem voorgelegde informatie geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift ook geen enkele poging om zulks aan te tonen nu hij zich beperkt tot een loutere opsomming van de problemen waaraan begunstigden van internationale bescherming zouden worden blootgesteld op het vlak van huisvesting, gezondheidszorg, sociale bijstand en integratie, racisme en tewerkstelling.

Dat er geen dergelijke situatie is, neemt niet weg dat er een preciaire situatie is waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93, en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde moeilijkheden die hij in Griekenland heeft gekend, wordt in de bestreden beslissing als volgt overwogen:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties –u verklaarde dat u in het vluchtelingenkamp van Samos in een tent verbleef met twee of drie andere personen, er soms water in de tent lekte, er dagelijks gevechten en conflicten tussen vluchtelingen waren, het vluchtelingenkamp overbevolkt was en er door deze overbevolking niet steeds genoeg eten was voor iedereen (CGVS, p3-4 + p12) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Dat u verklaart dat u pas rond november 2019 het vluchtelingenkamp te Samos verliet (CGVS, p4), terwijl uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked hit d.d. 4 maart 2021), blijkt dat u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming geniet en u dus na het verlenen van de internationale bescherming nog ongeveer een half jaar in het vluchtelingenkamp te Samos verbleef, verandert bovenstaande zienswijze niet. Immers, u verklaarde dat het vluchtelingenkamp te Samos niet bestemd was voor mensen die reeds internationale bescherming genoten (CGVS, p9). Uit het gegeven dat u na het verlenen van de internationale bescherming in Griekenland nog een periode in het vluchtelingenkamp zou verbleven hebben, blijkt in alle redelijkheid niet dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou hebben of dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geschonden werden.

Voorts haalde u diverse malen aan dat u over een ‘rode kaart’ zou beschikt hebben (CGVS, p4 + p7-8) waarop stond dat u Samos niet mocht verlaten en u daarom rond november 2019 Samos illegaal verliet door ongemerkt in een bestelwagen via een boot naar Athene te reizen (CGVS, p4). Uit angst om terug gestuurd te worden naar Samos bevroeg u zich later in Griekenland ook nergens of u een status had in Griekenland of wat u rechten als begunstigde van een status in Griekenland zouden zijn (CGVS, p7). Deze uitleg is echter bezwaarlijk ernstig te nemen aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u alle mogelijkheden zou uitputten zodoende u een zicht zou krijgen op het resultaat van uw asielaanvraag alvorens u Griekenland zou verlaten. Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u

andere mensen ingeschakeld zou hebben om in uw plaats zich te bevragen over de uitkomst van uw asielpcedure wat -indien u werkelijk angst zou gehad hebben om u persoonlijk te gaan bevragen- van uw wel mag verwacht worden. Dat u over dergelijke rode kaart zou beschikt hebben is bovendien een loze uitspraak waarvan u geen enkel begin van bewijs neerlegde. De rode kaart in kwestie gooide u naar eigen zeggen weg toen u op weg was naar Italië omdat u Griekenland haatte (CGVS, p12). Gezien u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming geniet in Griekenland kan er van uitgegaan worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u er dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen, waaronder het recht om zich vrij te verplaatsen.

Verder verklaarde u dat u in oktober of november 2020 in Athene het slachtoffer werd van een overval in het Victoriapark te Athene waarbij uw gsm en geld gestolen werden (CGVS, p9-11). U verklaarde hieromtrent dat de vier Afghanen die u overvallen hadden misschien door zonen van M. G. (...) -personen omwille van wie u Afghanistan ontvluchtte (CGVS, p11)- waren gezonden om u te overvallen. Dat dit het geval zou zijn is echter opnieuw een loze uitspraak. Immers, u kon geen enkel concrete aanwijzing geven dat deze overvallers door zonen van M. G. (...) gezonden zouden zijn. Bovendien verklaarde u gehoord te hebben dat overvallen in Athene vaak voorkomen (CGVS, p10) waardoor niets er op wijst dat u omwille van uw problemen in Afghanistan zou gevisieerd worden in Griekenland. Betreffende uw verklaring dat u geen aangifte kon doen van deze overval omdat politiepersoneel in een politiecommissariaat vlakbij het Victoriapark u vanop afstand via handgebaren duidelijk maakten dat u weg moest gaan, dient er opgemerkt te worden dat u nadien niet opnieuw, ergens anders, probeerde klacht in te dienen voor deze overval en u het gedrag van de politie nergens aanklaarde (CGVS, p11). Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat u alle nationale beschermingsmodaliteiten in Griekenland, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u hierop eerst een beroep doet, uitputte. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u bang was om opnieuw naar de politie te gaan gezien u er illegaal was, is niet afdoende. Immers, zoals hierboven reeds is gebleken, is het feit dat u niet wist dat u een status genoot in Griekenland weinig aannemelijk. Hoe dan ook doet uw rechtvaardiging geen afbreuk aan het feit dat u sinds 14 mei 2019 reeds internationale bescherming genoot in Griekenland waardoor er van uitgegaan kan worden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen.

Betreffende uw verklaringen dat u in Griekenland zowel psychische problemen had als problemen met uw maag (CGSV, P5 +p7) blijkt zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten (doc 2) dat u zowel als verzoeker om internationale bescherming en als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang had tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg. Immers, wanneer u in het vluchtelingenkamp van Samos verbleef, maakte u afspraken bij een Frans hospitaal waar u siroop en medicatie kreeg voor zowel uw psychische als voor uw maagproblemen (CGSV, p5). Nadat u rond november 2019 het vluchtelingenkamp te Samos verlaten had (CGVS, p4) bezocht u voor u psychische problemen tot tweemaal toe een psycholoog in Athene (CGVS, p7) en haalde u bij een apotheker medicatie voor uw maagproblemen (CGVS, p8). Dat u verklaarde in Athene niet naar een dokter te zijn gegaan voor uw maagproblemen omdat u naar eigen zeggen illegaal was (CGVS, p8), is zoals eerder vermeld niet afdoende aangezien u tijdens uw verblijf in Athene reeds een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland was waardoor u er dezelfde rechten genoot als de daar aanwezige onderdanen. Dat uw maagproblemen in Griekenland naar eigen zeggen niet verholpen werden door de medicatie die u er kreeg en uw psychische problemen evenmin verbeterden door de verkregen medicatie en de twee sessies die u bij een psycholoog in Athene bijwoonde (CGVS, p5 + p7-8), veranderen bovenstaande zienswijze dat u in Griekenland toegang had tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg niet en wijzen er evenmin op dat u uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen doen gelden."

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Door in zijn verzoekschrift te stellen dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om rekening te houden met alles wat hij heeft meegemaakt in Griekenland, dat hij er aangevallen werd door vier Afghanen, dat hij denkt dat deze Afghanen in opdracht van zijn vervolger in Afghanistan handelden, dat het een algemeen bekend feit is dat de situatie van vreemdelingen in Griekenland onmenselijk is en dat Griekenland zelf de draad kwijt is wat betreft het verschaffen van de basisrechten aan vreemdelingen en asielpzoekers, beperkt verzoeker zich tot een herhaling van zijn problemen en zijn eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing, met name dat de feiten en situaties waarmee hij geconfronteerd zou zijn als verzoeker om internationale bescherming niet zonder meer representatief zijn voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale

bescherming, dat niet blijkt dat hij alle mogelijkheden heeft uitgeput om zicht te krijgen op het resultaat van zijn asielaanvraag in Griekenland, dat niets erop wijst dat hij omwille van zijn problemen in Afghanistan zou worden geïsoleerd in Griekenland en dat er bezwaarlijk kan gesteld worden dat hij alle nationale beschermingsmogelijkheden in Griekenland heeft uitgeput, te weerleggen of te ontcrachten.

Uit de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing blijkt voorts dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden heeft met verzoekers medische problemen en hierover op omstandige wijze heeft gemotiveerd. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat zowel uit zijn verklaringen als uit de door hem neergelegde voorschriften voor medicatie (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 2), blijkt dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang had tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg. In de voorschriften wordt louter gesteld dat verzoeker fysieke en mentale klachten vertoont die zouden kunnen wijzen op psychische problemen en maagproblemen zoals gastritis. Voorts blijkt uit de voorschriften dat er een bloed- en stoelgangonderzoek plaatsvond en wordt er vermeld welke medicatie er aan verzoeker voorgeschreven werd. In het meest recente voorschrift van 25 mei 2019 werd overigens aan verzoeker voorgesteld om twee weken met zijn medicatie te stoppen, waarna hij opnieuw op consultatie zou komen voor een nieuw stoelgangonderzoek. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij zich opnieuw liet onderzoeken indien hij op dat moment nog steeds kampte met maagproblemen. Verzoeker legde hier evenwel geen (begin van) bewijs van neer. Bovendien brengt hij geen recente medische stukken bij waaruit kan blijken dat hij op heden nog steeds met maagproblemen kampt. In het in de loop van de administratieve procedure neergelegde psychologisch attest (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 7) wordt uiteengezet dat verzoeker tweemaal per maand psychologische begeleiding geniet en symptomen vertoont die erop kunnen wijzen dat hij aan een PTSS (posttraumatisch stresssyndroom) lijdt. Voorts wordt erin vermeld dat het moeilijk is om betrouwbaar te voorspellen hoe lang verzoeker nodig heeft om in remissie te komen en dat het vooruitzicht van chronisering van PTSS niet kan worden uitgesloten. De Raad stelt vast dat het attest werd opgesteld op 25 april 2021 en dat verzoeker in de loop van de procedure voor de Raad geen nieuwe psychologische attesten heeft bijgebracht waaruit kan blijken dat hij thans nog steeds met psychologische problemen kampt en daarvoor professioneel begeleid wordt. Bovendien merkt de Raad op dat (i) uit dit attest of andere stukken niet kan blijken dat verzoeker in Griekenland geen gepaste psychologische begeleiding kan krijgen indien nodig en dat (ii) verzoeker niet betwist dat hij in Athene tweemaal een psycholoog bezocht op het moment dat hij reeds internationale bescherming genoot. Het boekje van het Rode Kruis (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 6), tot slot, vermeldt slechts de persoonsgegevens van verzoeker en het adres en telefoonnummer van het opvangcentrum waar hij verblijft. Uit zijn verklaringen en de door hem neergelegde stukken betreffende zijn medische en psychologische problemen kan bijgevolg geen bijzondere kwetsbaarheid blijken waardoor verzoeker in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat de Griekse autoriteiten hem niet meer financieel zullen bijstaan, merkt de Raad op dat de Griekse overheid logischerwijs middelen die bedoeld zijn voor de ondersteuning van verzoekers om internationale bescherming opnieuw ter beschikking stelt voor deze personen en dat verzoeker niet aantoonbaar dat dit beleid een tekortkoming vormt die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Waar verzoeker meent dat hij bij terugkeer naar Griekenland op straat zal belanden, geen aanvraag tot leefloon zal kunnen indienen omdat hij niet over een adres zal beschikken en ook geen certificaat zal kunnen krijgen dat hij dakloos is, waardoor hij onderworpen zal worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling, laat hij na zijn hypothetische beweringen te staven met enig begin van bewijs. Uit zijn verklaringen op het CGVS blijkt dat hij in Griekenland onderdak (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6 en 10) en werk (*ibid.*, p. 6 en 10) had toen hij naar eigen zeggen nog geen weet had van het feit dat hem er een internationale beschermingsstatus werd verleend. Hoe dan ook toont verzoeker met zijn verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift niet aan dat het voor hem persoonlijk onmogelijk zal zijn om bij terugkeer naar Griekenland de vereiste (administratieve) stappen te zetten om werk en huisvesting te vinden, desnoods middels de hulp van ngo's, noch dat hij hierdoor buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. In de bestreden beslissing wordt er wat dit betreft terecht op gewezen dat hij zich in Griekenland nooit bevraagd heeft naar zijn vluchtelingenstatus en zijn rechten als begunstigde van een internationale beschermingsstatus.

Verzoeker toont dus niet *in concreto* aan dat hij in Griekenland niet in staat zal zijn een geschikte job en huisvesting te vinden indien hij er de nodige stappen zet om zijn basisrechten als begunstigde van internationale bescherming te laten gelden.

De these in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal verwacht dat verzoeker zijn toevlucht moet zoeken in de criminaliteit om zijn probleem verder op te lossen, vindt geen steun in de motieven van de bestreden beslissing en kan dan ook niet tot een vernietiging of hervorming van deze beslissing leiden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar een aantal arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Door verder nog te stellen dat de commissaris-generaal geen rekening hield met de door hem aangehaalde algemene rapporten en geen menselijke, maar een politieke beslissing heeft genomen, weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde pertinente motieven waaruit blijkt dat hij geen bijzonder kwetsbaar profiel heeft waardoor hij buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Uit zijn *taskara*, Afghaanse politiekaart, diploma's en waarderingsbrief die hij ontving bij het afstuderen kan enkel verzoekers identiteit, herkomst en opleidingsniveau worden afgeleid. Dit zijn elementen die *in casu* niet ter discussie staan, doch die geen ander licht werpen op de beoordeling van de effectiviteit van de bescherming die verzoeker reeds in Griekenland geniet.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de redenen waarom hij meent zich niet (meer) te kunnen beroepen op de bescherming die hem door de Griekse autoriteiten wordt verleend, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige

stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN